

مهارت معلمی

نویسنده: محسن قرائتی

نوبت چاپ: چهارم، ۱۳۹۷

ناشر: مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن

مهارت معلمی

تربیت کار خداست

در قرآن کریم، بعد از نام مبارک «الله»، بیشترین نامی که برای خدا به کار رفته، «رب» است. ناگفته پیداست که «ربوبیت» زمانی کامل است که بر اساس علم، حکمت، مصلحت و رحمت باشد، که خداوند همه را دارد.

معلم، تنها علم خود را منتقل نمی‌کند، بلکه می‌تواند همه کمالات را با رفتار و گفتار و اخلاق خود به دیگران منتقل کند. آن زمان که شاگرد به یأس گرایش پیدا می‌کند، روح امید را در او بدمد و آن هنگام که شاگرد به غرور گرایش پیدا می‌کند، او را هشدار دهد.

همان گونه که خداوند متعال در مسیر تربیت مردم، با منطق و برهان، احساس و عاطفه، مثال و تشبیه، تاریخ و داستان، بیان الگوهای مثبت و منفی، هنر و اخلاق و نیز وعده و تهدید، مردم را تربیت می‌کند، معلم و استاد نیز باید از همه این ابزارها بهره‌مند باشند. هر چند بهره آن‌ها از این ابزار بیشتر باشد، توفیقات آن‌ها نیز بیشتر خواهد شد.

اتصال معلم و استاد و مربی به خداوند متعال، در انجام مسئولیت آن‌ها، که همانا ارشاد و هدایت مردم است، نقش مهمی دارد. لذا از عالم دینی به عالم ربانی تعبیر می‌شود؛ یعنی عالمی که سر و کارش با پروردگار است، در راه خدا و با اسلوب و اخلاص خداپسندانه تعلیم می‌دهد، از خداوند متعال صفت ربوبیت را

می‌گیرد و به دیگران منتقل می‌کند.

امام سجاد (علیه‌السلام) در دعای «مکارم الاخلاق» از خداوند می‌خواهد: «الهی انطقنی بالهدی و الهمنی التقوی: خدایا زبانم را به هدایت باز کن و تقوا را به من الهام کن.» انسانی که به این مقام برسد، خدایی می‌شود و همین که خدایی شد، می‌تواند همه امکانات و ابزارها را در مسیر رضای خدا به کار گیرد و انسان‌های خدایی تربیت کند.

نکات گفته‌شده یکی از ارزش‌های کاری معلم است که استاد حجت‌الاسلام و المسلمین جناب آقای محسن قرائتی در کتاب خود با عنوان «مهارت معلمی» نوشته‌اند. ایشان این کتاب را در هشت فصل تدوین کرده‌اند که مطالعه آن را به معلمان، مربیان و مدیران مدرسه توصیه می‌کنیم.

فصل اول: ارزش و امتیاز کار معلمی؛

فصل دوم: صفات معلم؛

فصل سوم: وظایف معلم؛

فصل چهارم: پرهیزها (نبایدهای معلمی)؛

فصل پنجم: مهارت‌ها و شیوه‌ها؛

فصل ششم: محتوا؛

فصل هفتم: مخاطب؛

فصل هشتم: سایر نکات.